

EBA/GL/2019/01

17. ledna 2019

Obecné pokyny

ke specifikaci druhů expozičních, jež mají být
spojovány s vysokým rizikem

1. Dodržování předpisů a oznamovací povinnost

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010¹. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním svého právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 1. července 2019 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zaslána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, na adresu compliance@eba.europa.eu s označením „EBA/GL/2018/xx“. Oznámení by měly předložit osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování obecných pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Předmět, oblast působnosti a definice

Předmět

5. Tyto obecné pokyny stanovují, které druhy expozic jiných než těch, které jsou uvedeny v čl. 128 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, mají být spojovány s obzvláště vysokým rizikem a za jakých okolností tak mají být vyhodnoceny, jak stanoví čl. 128 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.
6. Kromě toho z vlastního podnětu orgánu EBA tyto obecné pokyny stanovují, a to pouze pro účely těchto obecných pokynů, definice pojmů „rizikový kapitál“ a „soukromý kapitál“, na které odkazuje čl. 128 odst. 2 písm. a) a c) nařízení (EU) č. 575/2013.

Oblast působnosti

7. Tyto obecné pokyny objasňují pojmy „investice do rizikového kapitálu společností“ a „investice do soukromého kapitálu“ uvedené v čl. 128 odst. 2 písm. a) a c) nařízení CRR. Stanovují rovněž, které druhy expozic jiných než těch, které uvádí čl. 128 odst. 2 nařízení CRR, mají být v souladu s čl. 128 odst. 3 nařízení CRR spojovány s obzvláště vysokým rizikem a za jakých okolností.

Adresáti

8. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům ve smyslu čl. 4 odst. 2 bodu i) nařízení (EU) č. 1093/2010 a institucím ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Definice

9. Není-li uvedeno jinak, mají pojmy použité a vymezené nařízením (EU) č. 575/2013 v těchto obecných pokynech stejný význam.

3. Provádění

Datum použití

10. Tyto obecné pokyny se použijí ode dne 1. července 2019.

4. Obecné pokyny orgánu EBA ke specifikaci druhů expozičních, jež mají být spojovány s vysokým rizikem

4.1 Investice do rizikového kapitálu společností a/nebo soukromého kapitálu

1. Instituce by měly mít za to, že investice do rizikového kapitálu společností uvedené v čl. 128 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 zahrnují přinejmenším veškeré investice, které splňují obě tyto podmínky:
 - a) investice je jedním z těchto druhů investic:
 - i) expozice, které nemají povahu dluhu, nekótované na burze, které vyžadují podřízený podíl na zbývajících aktivech nebo na příjmech společnosti nekótované na burze;
 - ii) dluhové expozice a jiné cenné papíry, podíly společníků, deriváty nebo jiné nástroje, jejichž ekonomická podstata je podobná jako u expozičních uvedených v bodě i) a které nejsou kótované na burze;
 - b) investice je držena s cílem zajistit financování nově založené společnosti, včetně vývoje nového výrobku a souvisejícího výzkumu pro společnost za účelem uvedení takového výrobku na trh, zvýšení výrobní kapacity společnosti nebo rozšíření činnosti společnosti.
2. Instituce by měly mít za to, že investice do soukromého kapitálu uvedené v čl. 128 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 zahrnují přinejmenším veškeré investice, které splňují obě tyto podmínky:
 - a) investice je jedním z těchto druhů investic:
 - i) všechny expozice, které nemají povahu dluhu, nekótované na burze, které vyžadují podřízený podíl na zbývajících aktivech nebo na příjmech společnosti;
 - ii) dluhové expozice a jiné cenné papíry, podíly společníků, deriváty nebo jiné nástroje, jejichž ekonomická podstata je podobná jako u expozičních uvedených v bodě i) a které nejsou kótované na burze;
 - b) investice je držena se záměrem vytvořit zisk prostřednictvím zadlužené akvizice, primární emise akcií (IPO), prodeje kapitálové účasti jinými prostředky nebo transakce s podobnou ekonomickou podstatou.

Žádné investice, v souvislosti s nimiž instituce hodlá rozvíjet strategický obchodní vztah se společností, do které investovala, by neměly být pro účely těchto obecných pokynů považovány za

investice do soukromého kapitálu. Takové investice však mohou přesto představovat vysoce rizikové expozice podle oddílu 4.2 těchto obecných pokynů.

4.2 Ostatní druhy expozic, jež mají být považovány za vysoce rizikové expozice

3. V rámci identifikace položek spojených s obzvláště vysokým rizikem, které dosud nejsou zahrnuty v čl. 128 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, by měly být posuzovány všechny kategorie expozic, a to se zvláštním důrazem na kategorie expozic uvedené v čl. 112 písm. g), p) a q) nařízení (EU) č. 575/2013.
4. V rámci položek uvedených v odstavci 3 by instituce měly za položky spojené s obzvláště vysokým rizikem považovat přinejmenším ty expozice, které vykazují úroveň a rozsahy rizikových faktorů, které nejsou obvyklé pro ostatní dlužníky nebo transakce ve stejné kategorii expozic.
5. Pro účely odstavce 4 by měly instituce mít za to, že úroveň a rozsahy rizikových faktorů, které nejsou obvyklé pro ostatní dlužníky nebo transakce ve stejné kategorii expozic, vykazují přinejmenším všechny tyto expozice:
 - a) jakékoli financování spekulativních investic do finančních i nefinančních aktiv jiných než nemovitosti, v rámci kterých má dlužník v úmyslu aktiva dále prodat za účelem zisku, včetně financování spekulativních investic do movitého majetku, zemědělských produktů nebo nehmotných aktiv (jako jsou licence nebo patenty), přičemž jsou splněny obě tyto podmínky:
 - i) existuje obzvláště vysoké riziko ztráty v případě selhání dlužníka, zejména v případě nedostatečné tržní likvidity nebo vysoké cenové volatility financovaného předmětu, které dosud není zmírněno smluvními ujednáními, včetně neodvolatelných smluv o smlouvách budoucích;
 - ii) nejsou k dispozici dostatečné další příjmy a aktiva dlužníka ke zmírnění rizika ztráty finanční instituce, zejména v případech, kdy je riziko ztráty v poměru k finančním zdrojům dlužníka vysoké;
 - b) jakákoli expozice, u níž není k dispozici externí rating konkrétní položky a která je expozicí vůči subjektu, který byl speciálně vytvořen za účelem financování nebo řízení hmotných aktiv jiných než nemovitosti, nebo která je z hospodářského hlediska srovnatelnou expozicí se smluvními ujednáními, která poskytují věřiteli značný stupeň kontroly nad aktivy a příjmy, která tato aktiva vytvářejí, a pro kterou je primárním zdrojem splácení závazku příjem vytvářený aktivy, která jsou financována, nikoliv nezávislá schopnost samostatného podnikání, přičemž je splněna kterákoli z těchto podmínek:
 - i) instituce v rámci své analýzy identifikovala vysoké riziko ztráty v důsledku kteréhokoli z těchto faktorů:

- významné nedostatky ve finanční síle příslušné jednotky pro speciální účel,
 - případně významná nejistota ohledně politického a právního prostředí v místě realizace projektu,
 - charakteristiky transakce nebo aktiva,
 - snížená síla sponzora nebo developera;
- ii) instituce identifikovala vysoké riziko ztráty u expozice související s financováním projektu v podobě jediného projektu ve fázi před zahájením provozu, kdy projekt dosud nevykazuje kladné peněžní toky dostatečné ke krytí zbývajících smluvních závazků a snižující se dlouhodobé zadluženosti a kdy peněžní toky slouží jednak jako zajištění, a jednak jako zdroj splácení, který instituce nepovažuje za vysoce kvalitní, neboť není schopen zajistit včasné plnění finančních závazků.
6. Všechny akciové expozice vůči danému emitentovi by měly být posouzeny z hlediska případné klasifikace jako položky spojené s obzvlášť vysokým rizikem, pokud je splněna kterákoli z těchto podmínek:
- a) riziková váha jakékoli dluhové expozice instituce vůči témuž emitentovi činí 150 %;
- b) jakýkoli dluh takového emitenta by byl hodnocen rizikovou vahou ve výši 150 %, pokud by tyto dluhové závazky byly expozicemi instituce z některého z těchto důvodů:
- i) související rating externí ratingové agentury určené institucí pro příslušný dluhový závazek odůvodňuje rizikovou váhu 150 %;
- ii) emitent je v selhání podle článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013.

4.3 Požadavky na oznamování

7. Pokud instituce identifikuje jakékoli druhy expozic spojených s obzvlášť vysokým rizikem ztráty v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 128 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, vyjma expozic identifikovaných v souladu s odstavci 5 nebo 6, měly by instituce informovat příslušné orgány ve své jurisdikci a předložit jim stručný popis hlavních charakteristik těchto expozic. Příslušné orgány by následně měly informovat orgán EBA.

Průvodní dokumenty

Analýza nákladů a přínosů / posouzení dopadů

Toto posouzení dopadů poskytuje analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů zásad stanovených v těchto obecných pokynech. Analýza nabízí čtenáři přehled zjištění, pokud jde o identifikaci problému, zjištěné možnosti jeho řešení a potenciální dopady těchto možností.

Následující analýza se skládá ze tří částí. První část uvádí analýzu základního scénáře z hlediska stávajících postupů institucí, pravidel a postupů dohledu a regulačního prostředí. Druhá část obsahuje posuzované možnosti s ohledem na hlavní rozhodnutí ohledně zásad uvedené v konzultačním dokumentu. Analýza nákladů a přínosů vychází z hlavních změn zásad ve srovnání se stávajícími pravidly a postupy dohledu, současnými postupy institucí a regulačním prostředím.

A. Identifikace problému

Obecné pokyny řeší problém nedostatku společných postupů institucí a orgánů dohledu, pokud jde o druhy expozic, které jsou spojeny s obzvláště vysokým rizikem, a okolnosti, za nichž se takové postupy použijí. Je-li podle čl. 128 odst. 3 nařízení CRR identifikována expozice, která je spojena s obzvláště vysokým rizikem, je jí přidělena riziková váha ve výši 150 %. Všechny otázky zohledněné při vypracovávání těchto obecných pokynů mají za cíl harmonizovat pravidla pro identifikaci expozic, jež mají být spojovány s obzvláště vysokým rizikem.

B. Cíle zásad

Cílem těchto obecných pokynů je zajistit sblížení způsobu, jakým instituce posuzují, zda expozice představuje obzvláště vysoké riziko ve smyslu čl. 128 odst. 3 nařízení CRR. Odchylné postupy institucí a orgánů dohledu týkající se specifikace druhů expozic, které by měly být považovány za obzvláště vysoce rizikové, mohou vést k nerovným podmínkám mezi institucemi, jakož i k neodůvodněné variabilitě rizikově vážených aktiv v rámci standardizovaného přístupu. Očekává se, že členské státy a instituce zlepší srovnatelnost kapitálových požadavků.

Cílem těchto obecných pokynů je stanovit druhy expozic, jež mají být spojovány s obzvláště vysokým rizikem, a to prostřednictvím:

- objasnění pojmů investic do rizikového kapitálu a investic do soukromého kapitálu uvedených v čl. 128 odst. 2 písm. a) a c) nařízení CRR,
- stanovení obecného přístupu k identifikaci expozic, jež mají být spojovány s obzvláště vysokým rizikem,

- uvedení příkladů druhů expozic, které by měly být považovány za expozice, jež mají být spojovány s obzvláště vysokým rizikem,
- zavedení systému oznamování pro jakoukoli jinou vysoce rizikovou expozici, které je přidělena riziková váha ve výši 150 % na základě čl. 128 odst. 3 nařízení CRR, na kterou se nevztahuje žádný jiný požadavek těchto obecných pokynů.

C. Základní scénář

Základní scénář lze vymezit z hlediska pravidel a postupů dohledu, stávajících postupů institucí a regulačního prostředí.

Základní scénář z hlediska očekávání v oblasti dohledu je stanoven na základě informací, které si vyměnily příslušné orgány, jež se podílely na činnosti příslušných pracovních skupin. Na základě této výměny informací lze mít za to, že pro účely identifikace expozic spojených s obzvláště vysokým rizikem jsou již v některých jurisdikcích v EU posuzovány spekulativní investice, jakož i specializované úvěry s nízkou kvalitou.

Předpokládá se, že základní scénář z hlediska stávajících postupů institucí je srovnatelný se základním scénářem v oblasti dohledu.

Základní scénář z hlediska regulačního prostředí je stanoven stávajícím nařízením CRR, a proto neposkytuje žádné východisko pro posouzení dopadů, neboť v současné době nejsou podle čl. 128 odst. 3 nařízení CRR stanoveny žádné konkrétní druhy expozic.

D. Posuzované možnosti

Oblast působnosti obecných pokynů, pokud jde o identifikaci expozic spojených s vysokým rizikem

Bylo projednáno vyloučení několika kategorií expozic z oblasti působnosti těchto obecných pokynů. Konkrétně bylo navrženo, aby z oblasti působnosti obecných pokynů byly vyloučeny expozice vůči ústředním vládám nebo centrálním bankám, expozice vůči regionálním vládám a místním orgánům a expozice vůči subjektům veřejného sektoru, a to s odůvodněním, že se u těchto expozic nepředpokládá, že by byly vystaveny vysokému riziku ztráty. V tomto ohledu je třeba upozornit, že čl. 128 odst. 3 nařízení CRR nelze omezit na určité kategorie expozic, a proto se tento článek použije i na výše uvedené kategorie expozic. Je také třeba poznamenat, že v praxi je velmi nepravděpodobné, že jakákoli expozice z uvedených kategorií expozic bude spadat do druhů expozic popsanych v odstavcích 3, 4, 5 nebo 6 těchto obecných pokynů.

Kromě toho bylo navrženo, aby byly z oblasti působnosti obecných pokynů vyňaty „expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám“ podle čl. 117 odst. 2 nařízení CRR, neboť jim je přidělena riziková váha 0 %. U těchto expozic je posouzení vysokého rizika v rozporu s vlastní povahou mezinárodních rozvojových bank, které jsou zřízeny pro projekty hospodářského a sociálního rozvoje

a jejichž členy jsou ve velké míře státy. Jak však bylo uvedeno v předchozím odstavci, obecné pokyny nemohou omezovat obecnou působnost čl. 128 odst. 3 nařízení CRR.

Zvažováno bylo rovněž vyloučení malých a středních podniků z oblasti působnosti obecných pokynů. V tomto ohledu se mělo za to, že jejich posuzování pro účely identifikace vysokého rizika může mít negativní dopad na financování malých a středních podniků, které hrají zásadní úlohu při vytváření hospodářského růstu a zajišťování pracovních míst na trhu Unie (viz 44. bod odůvodnění nařízení CRR). Tento argument byl rozveden v oddíle „Souvislosti a odůvodnění“ konzultačního dokumentu. Čl. 128 odst. 3 nařízení CRR se však použije na malé a střední podniky na základě nařízení CRR a obecné pokyny nemohou omezit obecnou působnost uvedeného článku, jak je zmíněno výše. Je však třeba uvést, že je velmi nepravděpodobné, že expozice vůči malým a středním podnikům budou spadat do druhů expozic, na něž se vztahují odstavce 4 a 5, a proto se mělo za to, že je třeba malé a střední podniky ponechat v rámci posuzování, neboť jinak by jejich posouzení pro účely čl. 128 odst. 3 mohlo být nedostatečně harmonizováno.

Aspekty správy a řízení

Bylo zváženo zařadit do obecných pokynů aspekty správy a řízení, které by musely instituce stanovit ve svých vnitřních zásadách, např. jejich ochotu podstupovat riziko, pokud jde o vysoce rizikové expozice, způsob, jakým posuzují vysoce rizikové expozice u nově nabytých podniků, jakož i u expozic, které již mají, a některé další aspekty správy a řízení. V zájmu zachování souladu obecných pokynů se zmocněním stanoveným v čl. 128 odst. 3 nařízení CRR však tyto úvahy nebyly dále rozvedeny.

Seznam kritérií

Kromě toho bylo zváženo zavedení seznamu podrobnějších a objektivnějších kritérií pro posouzení toho, zda jsou jednotlivé expozice/transakce vystaveny vysokému riziku ztráty. To by vyžadovalo, aby instituce identifikovaly další relevantní druhy expozic, na něž se dosud nevztahuje čl. 128 odst. 2 nařízení CRR ani žádná část těchto obecných pokynů. Taková podrobnější a objektivnější kritéria by vyžadovala, aby instituce identifikovaly expozice, které brání úrovním a rozsahům rizikových faktorů, které nejsou obvyklé pro ostatní dlužníky nebo transakce v posuzované kategorii expozice, a to tak, že zohlední:

- a) spouštěcí faktory založené na vlastním ratingu instituce poukazující na nedostatečné finanční zdroje dlužníka ke splacení dluhu;
- b) významnost hodnoty expozice, podíl nezajištěné části nebo úroveň poměru výše úvěru a hodnoty zajištění (LTV), které by vedly k vysokému riziku ztráty;
- c) interní nebo externí rating úvěru / kvalita úvěru vyjadřující vysokou úroveň rizika nebo jiných aspektů, které by vedly k vysokému riziku ztráty.

Tyto úvahy však byly zamítnuty z těchto důvodů:

- Pokud by měl být takový seznam předložen, bylo by nezbytné vymezit prahové hodnoty pro jednotlivé spouštěcí faktory, jinak by zařazení expozice do kategorie vysoce rizikové expozice záleželo na konkrétní bance, což by bylo v rozporu s koncepcí standardizovaného přístupu. Předpokládalo se, že kalibrace takových prahových hodnot by byla mimořádně obtížná.
- Mělo se za to, že instituce uplatňující standardizovaný přístup nemusí mít k dispozici potřebné informace. Kromě toho by navrhované spouštěcí faktory musely být definovány velmi přesně, a pro banky uplatňující standardizovaný přístup by tudíž bylo v praxi obtížné je posoudit (např. výše LTV s ohledem na současnou nebo původní tržní hodnotu, způsob definování tržní hodnoty).

Stanoviska skupiny subjektů působících v bankovníctví

Skupina subjektů působících v bankovníctví vítá příležitost přispět ke konzultaci na téma „Obecné pokyny orgánu EBA týkající se expozic, jež mají být spojovány s vysokým rizikem“.

Je třeba uvést, že kategorie vysoce rizikových expozic je v současné době analyzována v rámci třístranných jednání o balíčku CRR2, který by mohl významně změnit oblast působnosti článku 128. Totéž se bude týkat provádění nového rámce Basel III (který je ve fázi dokončování).

Tyto obecné pokyny proto představují velmi přechodná opatření pro úpravu rizikově vážených aktiv. Zavedení postupu oznamování podle odstavce 6 by v krátkodobém horizontu pouze zvýšilo regulační zátěž s nízkou přidanou hodnotou, a to v době, kdy banky zavádějí balíček CRR2 a následně budou dokončovat rámec Basel III.

Kromě toho se zdá být užitečné sladit definice týkající se úvěrového rizika s definicemi zahrnutými ve standardizovaném přístupu rámce Basel III, a zejména s definicemi pro nekótované spekulativní expozice a další expozice týkající se podřízeného dluhu, kapitálu a akcií.

Navíc doporučujeme, aby žádné investice, v souvislosti s nimiž banka hodlá rozvíjet strategický obchodní vztah s dotčenou společností, nebyly pro účely těchto obecných pokynů považovány za soukromý kapitál.

Kritérium vysoké expozice by se kromě toho nemělo používat na případy výstavby nemovitostí, kdy jsou budoucí přísliby prodeje založeny na neodvolatelných závazcích.

V neposlední řadě skupina subjektů působících v bankovníctví uznává snahu orgánu EBA provést důkladné přezkoumání rizikově vážených aktiv a zejména metod založených na interním ratingu. S ohledem na výše uvedené vyžaduje další analýzu stávající definice spekulativního financování nemovitostí uvedená v nařízení CRR. Evropský přístup je velmi obecný, neboť vyžaduje, aby téměř veškeré financování nemovitostí bylo považováno za vysoce rizikové. K odlišení spekulativních projektů od nespekulativních jsou zapotřebí další pokyny.

Zpětná vazba k veřejné konzultaci a ke stanovisku skupiny subjektů působících v bankovníctví

Orgán EBA uskutečnil veřejnou konzultaci předběžného návrhu uvedeného v konzultačním dokumentu [CP/EBA/2018/03](#).

Konzultace trvala tři měsíce a skončila dne 17. července 2018. Celkem bylo obdrženo třináct odpovědí, z nichž jedenáct bylo zveřejněno na internetových stránkách orgánu EBA.

Tabulky níže uvádějí shrnutí hlavních bodů a další připomínky, které vyplynuly z konzultace, analýzy a diskusi na základě těchto připomínek a opatření přijatá dle potřeby k jejich řešení.

V mnoha případech předložilo několik odvětvových subjektů podobné připomínky nebo tentýž subjekt zopakoval své připomínky v rámci odpovědí na různé otázky. V takových případech jsou připomínky a analýza orgánu EBA zahrnuty v oddíle tohoto dokumentu, v němž jsou podle orgánu EBA nevhodnější.

Zpracovány byly i změny návrhu obecných pokynů provedené na základě odpovědí obdržенých během veřejné konzultace.

Shrnutí hlavních problémů a reakce orgánu EBA

Připomínky obdržené během konzultačního období zpochybnily načasování obecných pokynů. Tyto připomínky měly buď za to, že obecné pokyny přicházejí příliš pozdě po zmocnění podle čl. 128 odst. 3 nařízení CRR (v roce 2013), nebo že obecné pokyny budou bránit i) nadcházejícímu provádění revidovaného rámce Basel III v EU, který nezahrnuje regulovanou kategorii expozic „položky spojené s obzvláště vysokým rizikem“; a ii) případným změnám článku 128 v kontextu balíčku CRR2. Orgán EBA se domnívá, že dopad harmonogramu nadcházejících revizí právních předpisů stávajícího rámce je nevyhnutelný, časové rozvržení je však obtížné předvídat, a proto jsou zapotřebí obecné pokyny pro zacházení se stávajícími expozicemi, které jsou spojeny s vysokým rizikem. Tyto obecné pokyny nejen umožní vyšší míru srovnatelnosti, pokud jde o stávající postupy při identifikaci expozic spojených s vysokým rizikem, ale také usnadní přechod na nadcházející revize právních předpisů tím, že bankám a orgánům dohledu umožní používat obecné pokyny k identifikaci rizikových faktorů, které jsou v souladu s budoucím rámcem Basel.

Několik respondentů vyjádřilo obavy, pokud jde o definici spekulativního financování nemovitostí a související obezřetnostní režim, a to navzdory tomu, že konzultační dokument poukazuje na skutečnost, že tento druh expozice nespadá do oblasti působnosti těchto obecných pokynů, neboť je již zahrnut v čl. 128 odst. 2 nařízení CRR. Rozhodnutí orgánu EBA vyloučit spekulativní financování nemovitostí z těchto obecných pokynů bylo založeno na tom, že nařízení CRR již definici tohoto pojmu uvádí. Kromě toho jde o oblast, kde se předpokládají podstatné změny v rámci Basel III, a tudíž může dojít buď k zabránění provádění rámce Basel III, nebo k riziku provádění, které nebude v souladu s budoucím rámcem Basel III. Bez ohledu na tuto skutečnost budou připomínky odvětví během probíhající diskuse v rámci orgánu EBA na toto téma pečlivě posouzeny.

Během konzultačního období byly obdrženy připomínky od respondentů, kteří vyjádřili nesouhlas se zařazením pojmů soukromý kapitál a rizikový kapitál do obecných pokynů. Respondenti uvedli, že (jako druhé nejlepší řešení) by se definice soukromého a rizikového kapitálu měla vztahovat pouze na přímé investice bank a měla by vyloučit veškeré investice ve formě akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování. Kromě toho bylo uvedeno, že definice by měly být

sladěny s definicemi, které stanoví rámec Basel III, a zejména s definicemi pro nekótované spekulativní expozice a další expozice týkající se podřízeného dluhu, kapitálu a akcií (odstavce 50–53). V souladu se svými výsadami podnikl orgán EBA kroky, aby pouze pro účely těchto obecných pokynů stanovil definice pojmů soukromý kapitál a rizikový kapitál. Tento krok byl učiněn právě z toho důvodu, že pokyny, které se jich týkají, nejsou veřejně dostupné a jejich definice jsou považovány za nezbytné pro poskytnutí pokynů a pro zajištění harmonizace, pokud jde o druhy expozic, které jsou posuzovány jako investice do rizikového či soukromého kapitálu. Orgán EBA navíc objasňuje, že definice se použijí na přímé investice a ve všech případech, kdy se na expozice ve formě akcií nebo podílových jednotek v subjektech kolektivního investování uplatní tzv. průhledový přístup (look-through approach), což je v souladu s odpovědí Komise na otázku č. 2013_374.

Řada připomínek ke konzultačnímu dokumentu se zabývala otázkou oblasti působnosti obecných pokynů, přičemž respondenti uváděli různorodá stanoviska ohledně toho, zda by obecné pokyny měly uplatňovat širší nebo užší pohled na kategorie expozic, které by měly být vyňaty z oblasti působnosti při identifikaci expozic spojených s vysokým rizikem. S ohledem na tyto připomínky orgán EBA upravil oddíl 4.2 těchto obecných pokynů tak, aby institucím poskytl jasnější a ucelenější pokyny k identifikaci expozic spojených s vysokým rizikem. To je v souladu se zmocněním orgánu EBA podle čl. 128 odst. 3 nařízení CRR. Přihlíží se rovněž k empirickým důkazům týkajícím se fungování finančních institucí. Oddíl 4.2 je tudíž uspořádán tato: i) odstavec 3 uvádí oblast působnosti tohoto dokumentu (všechny kategorie expozic) s určitým důrazem na některé konkrétní oblasti; ii) odstavec 4 uvádí obecné kritérium pro to, kdy se má za to, že expozice je spojena s vysokým rizikem; iii) odstavec 5 uvádí zvláštní případy, kdy bude obecné kritérium považováno za splněné; a iv) odstavec 6 uvádí jiné zvláštní případy, kdy bude obecné kritérium považováno za splněné a které jsou specifické pro kategorii akciových expozic.

Respondenti v reakcích na konzultační dokument zpochybnili zavedení mechanismu oznamování, orgán EBA se však rozhodl jej zachovat. Tento mechanismus by byl užitečný z hlediska pochopení toho, jaké zbytkové expozice by mohly být spojeny s vysokým rizikem, ale nebyly identifikovány pomocí předchozích kroků uvedených v obecných pokynech. Oznámení by však měla být adresována vnitrostátním příslušným orgánům, nikoli přímo orgánu EBA. Právní text byl odpovídajícím způsobem změněn. Každé takové oznámení by mělo být následně předáno orgánu EBA, jakmile bude zavedeno příslušné technické řešení.